

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 178.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000813952/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

sig dette nye og meget større i Fremtiden, som truede, nu rejste sig straks alle Minderne hos ham om det, som var passeret. — Han kunde jo ikke mere styre sine Tanker, de blev vildt gudsbespottelige af bare Angst for den Straf, som deres Bespottelighed maatte paaføre ham. Det var især bleven galt, efter at han havde hørt om en Pige her i Erfurt, der imod sin Vilje havde tænkt, da Præsten løftede den indviiede Hostie over Alteret: »hvilken Skjælm bliver ikke dér løftet til Vejr!» Hun var bleven slagen med Vanvid af Angst over sine egne Tanker.

Og nu skulde Martin altsaa selv med sine Hænder berøre det heilige og med sine Ord bevirke den hemmelighedsfulde Forvandling af Brødet og Vinen. Og hvis han huskede fejl af et Ord — det var Dødssynd. Hvis han stammede eller ombyttede Ord i Rækkefølgen — det var Dødssynd. — Han kunde jo ikke udføre den Opgave, han maatte dø i det samme! — — Og dog var det den eneste Redning for ham, han endnu kunde tænke sig — for det var jo det eneste, der endnu stod tilbage for ham her i Klostret: Præstevielsen, Messelæsningen, — alt andet havde han gennemgaaet allerede og prøvet, og det havde intet hjulpet, kun ført ham længere og længere ud i Fortvivlelsen?

Lige fra først af, da han kom herind for godt halvandet Aar siden, havde han skuffet sig selv med at vente paa noget, der *skulde* komme, da det nærværende intet hjalp. Det første Halvaar, mens han var her i Klostret uden at være antaget endnu, da havde han ventet paa det at blive Novice: saa vilde han fornemme Munkelivets Velsegnelse og Fred, — og da det intet bragte ham, saa skulde det da komme, naar han aflagde sin Profes og blev indlemmet i den hellige Ordens mystiske Legeme. Det var det, som nu var skeet for nogle Maaneder siden: — det samme, det samme! — det vil sige: intet! —

Han sad længe, hensunken som i en Slags Bedøvelse — — Saa begyndte Tankerne igjen at arbejde — færdes over de halvandet Aar, der var gaaet — den trøstesløse Vandring, de i de sidste Maaneder saa ofte havde gjort.

Han saae dem for sig, alle disse vaandefulde Oplevelser, han fornåm disse mange sjælelige Overgange, som intet havde ført til — undtagen større Jammer og Elendighed.

Han gjenføjte — for den sad ham jo i Kroppen — Spænde-